

Морське прислів'я

Анатолій Качан

Хто на морі не бував,
Той Богу не молився.

Ми зі знайомим моряком
Ловили рибу на причалі
І на льоту дрібним бичком
Крикливих чайок годували.

Там розповівмені моряк,
Якому море по коліна:
– Ти народився, як і я,
В морській столиці України.

Коли ти був малим іще,
Знайома чайка на причалі
Тобі сідала на плече,
Про щось схвильовано кричала.

Вона з рибалками весь час
Ловила рибу на світанку
І проводжала наш баркас
До ставників і на стоянку.

А ще від рідних берегів
Літала аж до небокраю –
Туди, де щогли кораблів
Над морем небо підпирають.

Мабуть, під чайчиним крилом
В тобі прокинулось неждано
Бажання стати моряком,
А може, навіть капітаном.

З тих пір узимку й навесні

Не раз та чайка прилітала
В твої малюнки, в дивні сни,
В яких стояв ти за штурвалом.

А влітку крабів ти ловив,
Бичків нанизував на в'язку.
На День Нептуна Бог морів
Подарував тобі тільняшку.

Та хто на морі не бував,
На бурю з берега дивився, –
Той з Богом ще не розмовляв,
Хоч і не раз йому молився.

Коли на гойдалці морській
Твій корабель до хмар злітає,
А потім в прірві пропадає, –
Тоді душа крізь буревій
Віч-на-віч з Богом розмовляє.